



Museo do Pobo Galego



Instituto de Estudos das Identidades

49f 4 3 2 1

♩ : 72

Ragüelle, Olveira, Dumbría. Xaneiro 1979.

1) Dál - mi - ra vei pra Bã - í - ñas cun gha - lo e tres gha - li - ñas
 pra ven - der - lle às ò - vei - ras que (hou - be - ra en Bã - í - ñas

variantes estróficas das estrofas 2-8:

2) 4) - 8) 3) 7) 8) 2) - 6) 7)

9) Quen os cã - chou no fre - gha - do Ma - tou - llo á sú - a xen - te
 no - el da fo - lo - me - na non
 ti - vo mal de cã - la - re con -
 co - rru - se po - lo w - gha - re

Mazaricos II,1,19. Estrela 62.

L: 86, 112.

*Transcrición orixinal de Dorothe Schubarth publicada no Cancioneiro Popular Galego, recollido por Dorothe Schubarth e Antón Santamarina, editado pola Fundación Pedro Barrié de la Maza, Conde de Fenosa, no 1984.



Dälmira vai pra Bääñas
cun ghalo e tres ghaliñas
para venderlle ás oveiras
que ihoubera en Baíñas.

Foron a fasé-la cuenta
Liseu äcabou primeiro
foi encarghá-lo xantare
á casa do Zoboleiro.

Comeron platos de carne
beberon litros de viño
pra té-la barrigha quente
par'andaren o camiño.

Chegh'ó medio do camiño
e iäquí non pasou nada
faltabanlle corenta pasos
quedoull' a burra 'nclavada.

Ela berroull' a Liseue
e Liseu non pudo vire
mandoull'o fillo Ghasúse
xa ll'había de morire.

Dälmira pillou por diante
e Jasusiño por trase
axudame Jasusiño
a sacá-la do claváse.

Ó outor dí'á mañánhe
äbortoull'unha burriña
dódem'á miña cabeza
ieu onte ir a Baíñas.

E cando chegha iá ponte
Liseu metíall'arreio
e cando viu á Dalmira
xa non tapou o senteio.

Tirou co trullo á canle
i o soumadiuro rompío
fois'abrasar a Dalmira
alí á beira do río.



Quen os cächou no freghado
Manoel da Folomena
non tivo mal de calare
contoullo á súa xente
corriuse polo lughare.